

Sygn. akt IV U 739/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2013r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 lipca 2012 r. (Nr (...))

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 sierpnia 2012 roku do 30 czerwca 2014 roku.

Sygn. akt IV U 739/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.07.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił J. K. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 9.07.2012 r. nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy. dalej organ rentowy stwierdził, że nie został spełniony jeden z warunków uzyskania prawa do renty określony w art. 57 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227).

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony J. K., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do renty na dalszy okres, twierdząc że jest w dalszym ciągu chory mimo przebytej chemioterapii. Do odwołania ubezpieczony załączył plik dokumentów medycznych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony J. K. ur. (...) był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31.07.2012 r. W maju 2012 roku złożył on wniosek o przyznanie prawa do renty na dalszy okres. Komisja Lekarska ZUS

orzeczeniem z dnia 09.07.2012 r. nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy. Podstawą tej oceny było rozpoznanie następujących schorzeń: przebyte leczenie chłoniaka złośliwego po przebytej chemioterapii, radioterapii i reinfuzji komórek macierzystych w 2007 roku. Obecnie w fazie remisji, ze zmianami resztkowymi szpiku w wywiadzie, oraz po rozpoznaniu cukrzycy typu II (k. 78 a.l.). Orzeczenie to skłao się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 23.07.2012 r. (k. 270 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy onkologa i diabetologa. Biegli wymienionych specjalności opiniowali oddzielnie i po zbadaniu wnioskodawcy i po zaznajomieniu się z dokumentacją lekarską z dotychczasowego leczenia biegły onkolog rozpoznał chłoniak z komórek płaszczą po leczeniu w trakcie obserwacji po uzyskaniu remisji. W ocenie tego biegłego obecny stan zdrowia wnioskodawcy nie powoduje niezdolności do pracy (k. 12 a.s.). Z kolei biegła lekarz diabetolog i zarazem chorób wewnętrznych rozpoznała chłoniak a komórek płaszczą w okresie remisji i stan po operacji prawego kolana. W jej ocenie schorzenie onkologiczne nie powoduje obecnie niezdolności do pracy z uwagi na stan remisji i stwierdziła, że ubezpieczony nie leczy się na inne choroby przewlekłe (k. 20 a.s.). Ubezpieczony w piśmie procesowym nie zgadzał się ze stanowiskiem biegłych w zakresie oceny jego choroby onkologicznej. Argumentował, iż nie pracował nigdy jako pracownik umysłowy jak przyjęli to biegli, albowiem prowadził działalność gospodarczą i miał kontakt z lakierami i farbami (k. 30 i 31 a.s.), prowadził on firmę remontowo – budowlaną do 2007 roku a od tamtej pory działalność gospodarcza jest zawieszona (k. 33 oświadczenie pełnomocnika). Na rozprawie również pełnomocnik ubezpieczonego podała, iż jej mąż leczy się u psychiatry na depresję a także u lekarza ortopedy w związku ze schorzeniem więzadła przedniego. W związku z powyższym Sąd dopuścił dowód z opinii innego biegłego onkologa oraz lekarza ortopedy, psychiatry, psychologa. Biegli ortopeda i chirurg – onkolog rozpoznali te same schorzenia onkologiczne oraz stan po odległym urazie prawego kolana z uszkodzeniem łąkotki i ACL. Zdaniem tych biegłych w następstwie choroby onkologicznej mimo remisji u opiniowanego występuje obniżona odporność organizmu objawiająca się nawracającymi infekcjami układu oddechowego i moczowego a także zmianami alergicznymi skóry, w związku z tych ubezpieczony powinien prowadzić oszczędny tryb życia. W konkluzji opinii biegli stwierdzili, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy do 30.06.2014 r. (k. 46 – 47 a.s.). Z kolei biegli psychiatra i psycholog w zakresie swoich specjalności rozpoznali zaburzenia depresyjne adaptacyjne i w ich ocenie schorzenie to wymaga kuracji w przychodni, jednakże nie powoduje niezdolności do pracy (k. 48 – 49 a.s.). Do opinii biegłego onkologa i ortopedy zastrzeżenia wniósł pozwany organ rentowy. Pozwany zarzucił, że biegli nie wykazali istotnego naruszenia sprawności organizmu uzasadniające orzeczenie o długotrwałej niezdolności do pracy (k. 59 a.s.). Na rozprawie pełnomocnik ZUS popierał wniosek dowodowy (k. 63 a.s.). W związku z tym Sąd dopuścił dowód z opinii kolejnego biegłego onkologa (k. 70 a.s.). Biegły ten rozpoznając te same schorzenia onkologiczne zgodził się z opinią ostatnio powołanego biegłego onkologa, że wskutek stosowanych terapii organizm jest osłabiony i wnioskodawca wymaga oszczędzającego trybu życia oraz wnikliwej obserwacji klinicznej. Podkreślił, że ten typ choroby cechuje się wybitną skłonnością do nawrotów. Z opinią tą również nie zgodził się pozwany organ rentowy, który w piśmie procesowym wnosił o powołanie kolejnego biegłego onkologa hematologa (k. 75 i 77 a.s.). Na rozprawie pełnomocnik ZUS popierał ten wniosek, Sąd oddalił ten wniosek dowodowy.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżona decyzja podlegała zmianie albowiem zebrany w sprawie materiał dowodowy a w szczególności dwie ostatnie opinie biegłych onkologów jednoznacznie wskazują, że pomimo remisji choroby w postaci chłoniaka złośliwego organizm ubezpieczonego jest na tyle osłabiony, iż wymaga oszczędzającego trybu życia i stałej obserwacji klinicznej z powodu skłonności do nawrotów choroby. Ponadto temu głównemu schorzeniu towarzyszy depresja, która dodatkowo pogarsza stan zdrowia ubezpieczonego. Sąd podzielił wnioski biegłych, które przedstawili w swoich opiniach. Sytuację ubezpieczonego należy odnieść do rodzaju działalności, którą prowadził od 1992 roku tj. prowadzenia zakładu remontowo – budowlanego a nie do wykształcenia jak przyjął to pozwany organ rentowy. Bezsporne jest, iż prowadzenie tego typu działalności wymaga pełnej sprawności fizycznej organizmu jak i również odpowiedniego stanu zdrowia psychicznego. Ubezpieczony tej działalności nie prowadzi już od 2007 roku i mimo remisji choroby jego stan zdrowia nie pozwala zdaniem Sądu na wykonywanie pracy zarobkowej. Wywoływanie kolejnej opinii biegłego onkologa nie miało żadnego uzasadnienia. Obydwie przytoczone wcześniej opinie były zbieżne ze sobą wydane przez lekarzy onkologów – chirurgów. W związku z tym Sąd uznając opinie te za miarodajne dowody

uznał, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu okresowo częściowo niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o FUS i z tego względu przyznał mu prawo do renty na dalszy okres.

Powyższe rozstrzygnięto na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc.